

-N-

Nafile: Fazlalık, farz ve vaciblerden başka ibadetler.

Nasut: Dünya alemi. Lahut, mana alemi.

Nasib: Hisse, pay. Manevi hisseler, feyizler.

Nazar: Bakış. Manevi nazar, mürşidin manevi bakışı.

Nazar ber kadem: Gözlerin ayağa bakması. Kalb huzurunu elde etmek için gözü muhafaza. Manevi seferde gözün baktığı yere adımını atmak.

Nefes: Soluk. Manevi üfürüş.

Nefh: Üfürmek. **Nefha:** Üfürmek. İsrafilin sura üfürmesi.

Nefs: Benlik, öz kişilik. Kötü huyların mahalli. Kötülüğü emreden nefse, nefsi emmare denir. Onu terbiye ancak sünneti seniyyeye tabi olmaktadır.

Nefy: Yok etmek, silip atmak. Lâ ilâhe, denildiğinde, Allah'tan başka ne varsa, itibardan silinip atılır. İllellâh demekle, sadece Allah'ın varlığı isbat edilir.

Nida: Haykırış, davet.

Nigâhdaşt: Muhafaza etmek. Kalbi masivadan korumak. Rabıta ile kalbi muhafazaya çalışmak.

Nikab: Peçe, örtü. Mevla ile aramızdaki engeller.

Nisbet: İlgi, alaka. Nakşilerde Allah ile olan huzur. Bu, ashabı kiramın Efendimiz ile olan alakasına dayanır. Devamlı olursa, huzuru daimi derler.

Nokta: Hakiki bir, hiçbir şeyle birleşmemiş.

Nübüvvet: Peygamberlik.

Nüceba: Seçkin kimseler. Kırklar.

Nükeba: Görevlendirilmişler, denetleyiciler.

Nüşa: Kopya, örnek. **Nüşayı camia:** Pek çok hakikatleri kendinde toplayan, insan.

-P-

Pir: Yaşlı, ihtiyar. Şeyh efendi.

-R-

Rab: Terbiye eden, sahip olan, malik. Kainatın Rabbi, her şeyi yoktan var edip kemale erdirmektedir.

Rabıta: Bağlantı, kalbin bir şeye takılı olması. Müridin, mürşidini hatırında tutması. Böylece mürşidin kalbinden feyze nail olur.

Rabıta tarikatın temelidir, bütün kemalatlar rabitanın bereketiyle hasıl olur. Rabıta yapılan zat kamil olursa, kişi onun nurlarının aksiyle kemale erer. **“Kişi sevdiği ile beraberdir.”** Hadisi şerifine göre rabıta üzere olununca, arada uzaklık engel olmaz.

“Sadıklarla beraber olun.”

Ayeti kerimesine göre, uzakta olanla için rabıta emredilmiş olur. Zira orda bedenlerin bera-berliği mümkün olmaz, ancak gönül birliği olur.

Rah: Yol.

Rakib: Gözeten.

Rakik: İnce, hassas. Rikkat: İncelik.

Raks: Dönmek, sema ve nağme ile deveran etmek.

Ran: Kalbtteki pas.

Reca: Umut, Allahın rahmetini ummak.

Redi: Alçak, düşük.

Rumuz: İşaretle meramı anlatmak.

Rusum: Adetler, merasimler.

Rey: Görüş, fikir.

Rida: Örtü, cübbe.

Rîh: Rüzgar, yol.

Riya: Gösteriş.

Riyaset: Makam sahibi olmak, baş olmak.

Riyazat: Nefis terbiyesi için az yemek, az uyumak, az konuşmak gibi fiilleri işlemek. Meşakkatli şeyleri yapmak.

Rucu': Geri dönmek.

Ruhsat: İzin, kolaylık göstermek.

Rukûn: Meyletmek, dayanmak.

Ru'yet: Görmek. Allahu tealanın ahirette görülmesi hadisesi.